Meditace 1. sobota listopadu

První sobota listopadu
1. tajemství bolestného svatého růžence – Modlitba Pána Ježíše v Getsemanské zahradě

Dnes je první sobota v měsíci. Je to čas, kdy přijímáme pozvání Nejsvětějšího Srdce Panny Marie ke společnému rozjímání života Matky po boku Ježíše.
Panna Maria ve Fatimě dětem řekla, že Bůh chce, abychom poznávali její život na zemi. Nemáme ji pouze uctívat jako Královnu, jako Nanebevzatou, nejen ji vzývat jako Paní mocnou, ale také rozjímat o jejím povolání, o jejím skrytém životě. Růženec nám k tomu ukazuje cestu - vidíme, jak velmi potřebujeme Mariinu školu, školu Neposkvrněného Srdce.

Nejsladší Srdce Ježíšovo, spáso a radostí všech svatých, dovol nám – hříšníkům - učit se od Tvé svaté Matky. Ať nás Tvůj Duch naučí milovat Tě tak, jako Tě milovala Neposkvrněná - celým svým srdcem, celou svou myslí.
Duchu Svatý, Utěšiteli, Duchu Boží, který máš soucit s námi slabými a hříšnými, prosíme Tě, naplň nás, otevři nás pro Tvé působení.
Prosme Matku našeho Milosrdného Pána, aby nás doprovázela, aby nás vedla svou cestou, přejeme si proniknout do tajemství Jejího života a povolání, které byly pro ni tak důležité. Chceme v její přítomnosti získat odvahu a sílu.
Neposkvrněné Srdce Panny Marie, ať naše srdce tebe hledají, tebe poznávají, tobě naslouchají, tobě se připodobňují.

Listopad je měsíc, který vyvolává vzpomínky na zesnulé. Je to čas modliteb za ně, čas obětí, pokání. Zamysleme se nad tím, jak můžeme my pomoci těm, kteří už nejsou mezi námi.
Co můžeme pro ně udělat? Naše modlitba na jejich úmysly je velmi potřebná. Mysleme na účast ve mši svaté v jejich potřebách – celým svým srdcem. Vždyť kolik lidí zemřelo, a nemělo čas dát do pořádku své záležitosti, možná měli něco napravit, možná měli pomoci zmírnit něčí obtíže, možná něco někomu vynahradit. Modleme se za ně s upřímností a s láskou.

Pohleďme na Marii… Modlíc se slovy *Magnificat* je potěšena, že se milost, která jí byla prokázána, vztahuje na všechna pokolení. Nemohli bychom se také my svou modlitbou či obětí dotknout řešení těžkých životních situací v našem okolí, v našich rodinách? Modlit se jak za situace dávno minulé, ale nevyřešené, tak ty, které prožíváme právě teď? Vidíme, že Panna Maria, stejně jako její Syn, chce mít účast v usmíření generací, chce nás všechny přivést k Milosrdnému Otci.

Dnes se hlouběji zamysleme nad událostí v Getsemanské zahradě. Ježíš tehdy v modlitbě myslel na spásu pro všechny, na usmíření všech s Otcem. Jeho milosrdné srdce toužící po naší spáse souhlasilo s umučením, utrpením a bolestí. Současně hrozící utrpení jeho duši zalilo nepopsatelnou hořkostí. Vidíme osamělého Spasitele, kterého se zmocňuje strach před strašným utrpením, ponižováním, bolestí, před cestou s potupným křížem. Ježíš se s plnou důvěrou modlí k dobrému Otci, souhlasí s Jeho vůlí, zcela se s Ním sjednocuje; zároveň však je jeho duše v zajetí nepopsatelné hořkosti, velkého strachu a děsu. Ježíš nyní trpí pro nás a pro naši spásu.

Maria nemůže Ježíši pomoci jinak než modlitbou. Miluje svého Syna, proto souhlasí s Jeho posláním, s Jeho vůlí - ale na druhé straně právě skrze tuto lásku k Synu by ho ráda uchránila před tím, co je tak bolestivé a děsivé. Nevíme, co prožívalo Neposkvrněné Srdce Panny Marie - tak úzce spojené se Srdcem Ježíšovým. Celý život se Panna Maria pokoušela odhadnout přání Ježíše, jeho potřeby, jeho myšlenky, naslouchala Jeho slovům, byla do Něho zcela zahleděná ... a nyní má připustit, že Syn jde na strašlivou smrt...

Apoštolové usínají. Jako by vůbec neslyšeli prosby Mistra a necítili břemeno té noci. A přece bylo tradicí, že tento svátek Paschy byl uctíván v bdění a na modlitbách. Je pravděpodobně, že i apoštolové ještě dříve, než začali chodit s Ježíšem, se před svátkem Paschy modlívali a bděli. Nyní se Mistr na ně obrací a prosí je, aby právě tuto noc bděli, aby se drželi starodávného zvyku a byli s Ním – a oni právě tehdy zklamou…

Maria musí přijmout i tuto situaci, kdy nemůže být Svému Synu nablízku ani mu Jeho utrpení ulehčit. Musí souhlasit s tím, že Syn bude v utrpení osamocen a že tato bolestivá samota je součástí oběti, kterou se On rozhodl přinést.

Ježíš se modlí - díky popisu v evangeliu se můžeme seznámit s modlitbou našeho Spasitele v tak intimních chvílích. Jak neobvyklá je! Ježíš se obrací se k Otci těmi nejcitlivějšími slovy, která dává lidská řeč, oslovuje Otce jako malé, důvěřivé dítě… a zároveň ví, co ho čeká. Jaká jednota Syna a Otce! Ježíš zná vůli Otce - aby nás spasil, musí podstoupit nepochopitelné utrpení, musí zemřít. Je plný lásky a důvěry. Ani velký strach Jej neodloučí od lásky nebeského Otce. Syn Boží ani na chvíli nepochybuje o tom, že Otec chce jen to, co je dobré a nutné.

Ježíš v Getsemanech vyzývá učedníky k bdění a modlitbám - a teď zve taky nás, abychom Ho doprovázeli. Nechce být sám. Častokrát nás prosí o společnou modlitbu. Tam v Getsemanech všichni zklamali. Navzdory tolika ujištěním, chyběla jednota s Pánem.
Evangelium se nezmiňuje o modlitbě Mariině. Víme však, že Matka Bolestná již jako Panna, která v chrámě obětovala svého Syna, slyšela předpověď o utrpení, bolesti, smrti a otevřela své Neposkvrněné Srdce v souladu s vůlí svého jediného, milovaného Syna.
Diskrétnost evangelia nám nepodává myšlenky a slova Matky Bolestné. Najdeme ji plnou víry a lásky na křížové cestě, pod křížem, na místě hanby, bolesti, smrti. Matka vytrvá až do konce doprovázejíc milovaného Syna, modlí se m, obětuje se zároveň se Synem za nás.
Takovou Matku Boží také známe ze zkušenosti svatých. Panna moudrá a věrná neslíbila nikomu, že nebude mít žádné utrpení, nehovořila o samých uzdraveních, neslibovala štěstí na tomto světě. Matka Boží, Královna mučedníků ví, že si můžeme být jisti Boží přítomnosti, moci Ducha Božího, Ježíšovy lásky.

To je také naše tajemství - osvěcuje náš život a povolání. Každý z nás má právo mít strach z utrpení, jako Ježíš. Každý z nás má právo se modlit, aby ho minuly obtížné situace. Ale i přesto nás z vůle Boží potkávají různá utrpení – stejně jako Ježíše, stejně jako Marii. V průběhu celého našeho života, můžeme vidět tajemství svatého růžence. Přijměme růženec jako světlo do našich životů, jako školu, která nás připraví na prožívání našich tajemství.

Vraťme se do Getsemanské zahrady. I když Ježíš věděl a apoštolům oznámil, že musí trpět, teď - v okamžiku, kdy se to blíží - prožívá duchovní utrpení. Přestože sám předpověděl, že vstane z mrtvých, přestože věří Otci bezvýhradně a bez hranic, trpí, a jak sám říká, byl by raději, kdyby mu tento kalich byl odebrán.

Stejně tak Maria, sjednocená se svým Synem – prohlásila již svoje fiat, ve všem souhlasila s vůlí Boží. Přijala poslání Syna - a přesto její utrpení také roste, takže musí nyní znovu říct fiat, už ne jako mladá dívenka, ale jako dospělá žena, matka dospělého syna.

Čas agonie v Getsemanech - úzkost, strach, vědomí noční můry, která přichází. Jedinou útěchu přináší posel Otce, anděl. Zůstaňme při modlícím se Ježíši, při Matce trpícího Syna. Zvykli jsme si na Ježíše mocného, silného - chtějme taky přijmout Ježíše potřebujícího naši podporu. Apoštolové spí, i když ujišťovali, že zůstanou s Pánem. Ale jistě se mnoho lidí modlí, když se

připravují na svátek Paschy, takže nějakým způsobem podporují Ježíše připravujícího se na svou Paschu.
Modlíme se i my za druhé? Za lidi, kteří trpí, prožívají krize, jsou nerozhodni? Nebo jsme usnuli a ani jsme nepostřehli, že někdo potřebuje naši pomoc či modlitbu? Modlíme se za ty, kteří si nevědí rady, nebo se nad nimi spíše pohoršujeme? Naše srdce nám napoví, kde jsme.

Modleme se, aby naše modlitby, naše přítomnost přinesly potěšení a podporu těm, kteří se nacházejí v Getsemanské zahradě. Modleme se s Marií, Matkou utrpení, Matkou církve o sílu pro ty, kteří prožívají zkoušky víry a povolání. Prosme za ty, kteří mají strach. Nemělo by nás to překvapit, vždyť i my sami se bojíme utrpení, bál se Ježíš, bála se i Jeho Matka. Zůstaňme s Ježíšem v tajemství Jeho bolestné modlitby. Doprovázejme Toho, který nás tak miloval, že se rozhodnul nést kříž za naše hříchy...

O Maria, Matko našeho Spasitele, Spoluvykupitelko naše, oroduj za nás! Matko nesoucí kříž, Matko Bolestná, Matko Odsouzeného! Panno věrná, Učednice Páně, Matko Milosrdenství, prosíme, oroduj za nás! Pros Ducha Božího, Ducha dárce života, aby otevřel naše uši a srdce, nechť učiní, naše srdce podle Tvého Neposkvrněného Srdce, amen!

Můj Bože, věřím v Tebe, klaním se Ti, doufám v Tebe a miluji Tě.
Prosím za odpuštění pro Ty, kdo v Tebe nevěří, Tobě se neklanějí, v Tebe nedoufají a Tebe nemilují.